

Arrest

nr. 306 292 van 8 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X - X - X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. HUYSMANS
Berthoudersplein 57
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 7 december 2022 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 11 december 2023.

Gelet op de beschikking van 3 januari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 januari 2024.

Gelet op het arrest nr. 303 189 van de Raad van 14 maart 2024 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 18 april 2024 om 13 uur.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HUYSMANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker, de heer D. K. en verzoekster, mevrouw E. G., dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 28 november 2022 waarbij het verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van voormelde wet.

2. Bij het ten tijde van de bestreden beslissingen geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Echter, in het koninklijk besluit van koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, gepubliceerd op 10 juli 2023 in het Belgisch Staatsblad, werd Georgië echter niet meer opgenomen in de lijst van veilige landen. In het verslag aan de Koning wordt gemotiveerd dat: "Wat betreft Georgië wordt het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen gevolgd en niet het advies van de FOD Buitenlandse zaken."

Aldus bestaat de wettelijke grondslag van de bestreden beslissingen niet meer.

3. Dit gegeven op zich volstaat niet om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad immers over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 7 april 2023 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet de Raad nagaan of verzoekers al dan niet voldoen aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In casu lijkt het rechtsplegingsdossier voldoende gegevens te bevatten om tot zulke beoordeling over te gaan, met inachtneming van de rechten van verdediging.

4.1. Verzoeker vreest dat er een oorlog zal uitbreken tussen Rusland en Oekraïne. Hij stelt geen concrete bronnen te hebben maar beweert dat 90 procent van de bevolking van Georgië denkt dat Rusland zal binnenvallen en verwijst naar wat wordt aangekondigd op de Russische televisie. Verzoeker zet verder uiteen dat er nu heel veel Russen binnengekomen zijn in Georgië die er grond en huizen hebben gekocht. Vervolgens zullen ze hun eigen volk beschermen zoals in Oekraïne, aldus verzoeker. De angst uit zijn verleden laat hem niet met rust en hij wil geen risico nemen voor zijn familie. Hij wil niet dat zijn kinderen hetzelfde meemaken (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud de heer D. K., 20 september 2022 (hierna: NPO D. K.), p. 6, 8 en 9). Verzoekster stelt dat Rusland 20 procent van Georgië heeft bezet en er geruchten zijn dat Rusland nadat het klaar is met Oekraïne Georgië zal binnenvallen. Zij heeft hiervoor geen concrete aanwijzingen, maar verklaart angstig te zijn voor hun leven en dat van de kinderen door wat zij hebben meegemaakt als kind (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud mevrouw E. G., 20 september 2011 (hierna: NPO E. G.), p. 6). Door de angst en stress voor de oorlog kan verzoekster haar kinderen geen normale toekomst geven, zo verklaart ze (NPO E. G. p. 7).

Verzoekers beperken zich echter tot een louter algemene uiteenzetting, zonder concrete aanwijzingen of concrete informatie dat hun vrees voor een mogelijke Russische inval in Georgië reëel is. Dergelijke informatie zit ook niet vevat in het administratief dossier. Bijgevolg kan geenszins afgeleid worden dat er een Russische invasie in Georgië op til is.

De loutere verwijzing in het verzoekschrift van verzoekers naar algemene door hen bijgebrachte informatie omtrent de situatie in en het woelige verleden van Abchazië en de citaten hieruit volstaan niet om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst, in casu Georgië, werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hen in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Eenzelfde vaststelling dringt zich op betreffende het door verzoekers geformuleerde standpunt dat Georgië rechtstreeks bedreigd wordt door Rusland en zij hierbij eveneens slechts citeren uit algemene landeninformatie. Verzoekers dienen hun vrees in concreto aan te tonen en slagen hierin met hun louter algemeen betoog niet. De algemene informatie bijgebracht in antwoord op de vraag om inlichtingen in toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet doet niet anders denken. Zij maken niet aannemelijk, noch blijkt uit het geheel van de voorliggende landeninformatie dat de loutere verwijzing hiernaar zou (kunnen) volstaan om in hun hoofde

te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Georgië.

4.2. Voorts verklaart verzoeker sinds zijn kindertijd problemen te hebben gekend als vluchteling uit Abchazië. Hij werd tijdens zijn schooltijd vernederd en uitgelachen, en ook als volwassene werd hij vernederd op het werk (NPO D.K., p. 8). Verzoeker vreest dat zijn kinderen dezelfde vernedering en angsten zullen meemaken (NPO D.K., p.10). Ook verzoekster verklaart voortdurend te zijn uitgelachen en vernederd (NPO E.G. p. 4 en 5). Doordat verzoekers angst en stress hebben kunnen ze niets doen voor hun kinderen waardoor ze hen geen normale toekomst kunnen geven (NPO E.G., p. 7). Noch verzoeker, noch verzoekster werd het slachtoffer van fysiek geweld (NPO D.K., p. 8 en NPO E.G., p. 5).

Verzoeker verklaart in 2013 uit hun huis te zijn gezet. Uit het uithuiszettingsbevel, opgenomen in het administratief dossier, blijkt niet dat verzoekers onrechtvaardig behandeld werden of dat de wettelijke voorschriften niet gevolgd werden. Dit vloeit evenmin voort uit verzoekers verklaringen waarin hij louter verwijst naar een onwettigheid die niet wordt gestaafd (NPO D.K. p. 5).

4.2.1. De problemen die verzoekers als intern ontheemde kenden, zijn echter naar aard, intensiteit en draagwijdte niet zwaarwichtig genoeg om te worden beschouwd als daden van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie.

Hierbij kan worden aangestipt dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhouden. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast, en waarbij de staat niet wil of kan beschermen, waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Verzoekers maken niet in concreto aannemelijk dat dit in hun situatie het geval is. Het slechts algemeen geformuleerde betoog in hun verzoekschrift overtuigt evenmin dat het hen in Georgië omwille van verzoekers status van intern ontheemde onmogelijk zou worden gemaakt om in hun basisbehoeften te voorzien. Zij halen geen concrete, op hun persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat zij in geval van terugkeer naar Georgië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie lopen, dermate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of van een daad van vervolging.

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, brengen verzoekers geen elementen bij op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de bijgebrachte landeninformatie, blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Georgië.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan worden opgemerkt dat voormelde gemeenrechtelijke problemen gelet op hun aard niet zwaarwichtig genoeg zijn om te worden gelijkgesteld met ernstige schade in de zin van dit artikel.

Louter sociaaleconomische overwegingen zoals de tewerkstellingsmogelijkheden die worden aangehaald door verzoekster (NPO, E. G., p. 4), ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en geven geen recht op internationale bescherming. Zulke sociaaleconomische overwegingen zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee de terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In het dossier van verzoekers zijn geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in hun hoofde suggereren. Evenmin wordt zulks door verzoekers concreet aangetoond. Puur sociaaleconomische omstandigheden en/of aanpassingsmoeilijkheden volstaan niet om te gewagen van het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Verzoekers tonen immers niet aan dat zij bij terugkeer naar Georgië door een actor van vervolging zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet, op intentionele en gerichte wijze zouden worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zouden kunnen voorzien in hun elementaire levensbehoeften en die van hun gezin. Er wordt niet aangetoond dat verzoekers bij terugkeer naar Georgië zullen worden geconfronteerd met een dusdanige ernstige beperking van de bestaansmogelijkheden dat het voor hen onmogelijk zal zijn om op maatschappelijk en sociaal gebied te kunnen functioneren.

4.2.2. Verder is het in het licht van voormelde problemen aangehaald door verzoekers belangrijk aan te stippen dat internationale bescherming hoe dan ook slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Indien zich bij terugkeer naar Georgië zwaarwichtige problemen zouden voordoen, kunnen verzoekers beroep doen op de nationale beschermingsmogelijkheden. Uit niets blijkt immers dat het hen dienaangaande aan nationale bescherming ontbreekt.

Uit de recente COI Focus “Georgië – Algemene situatie” van 16 januari 2023, aangeleverd door partijen, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo’s, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Uit voormelde recente COI Focus blijkt dan ook dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

De algemene informatie waarnaar verzoekers verwijzen en die zij voegen bij hun verzoekschrift, doet hier niet anders over denken en oordelen. Verzoekers maken niet aannemelijk, noch blijkt uit het geheel van de voorliggende landeninformatie dat de loutere verwijzing hiernaar zou (kunnen) volstaan om een gebrek aan nationale bescherming bij een terugkeer naar Georgië aan te tonen. Zij beperken zich tot een opsomming van algemene beschouwingen, en zij besluiten hieruit dat verzoeker niet kan genieten van bescherming van zijn nationale bescherming. In een poging om de beschermingsmogelijkheden in Georgië op de korrel te nemen, voegen zij toe dat politieke vertegenwoordigers corrupt zijn, justitie bevooroordeeld is en afhankelijk van de Georgische regering. Dit verweer kan gelet op de slechts algemene formulering ervan niet overtuigen. Noch het betoog van verzoekers, noch de informatie waarnaar zij verwijzen is dan ook van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn.

Er kan uit het voorgaande worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het algemeen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Het komt bijgevolg aan verzoekers zelf toe om in hun individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Georgische overheden wenden om bescherming te vragen. Zij slagen hierin evenwel niet. Verzoekers tonen niet aan dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming.

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt geen vertrouwen te hebben en kritiek uit op de beschermingsmogelijkheden in Georgië (NPO D.K., p. 8), steunt verzoeker zijn mening op loutere veronderstellingen daar niet blijkt dat verzoeker een poging heeft ondernomen hierop een beroep te doen. Ook verzoekster liet dit na (NPO E.G., p. 5 en 6). Hierbij kan nog worden aangestipt dat de bedoeling van het indienen van een klacht erin bestaat bescherming te verkrijgen tegen de belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Ook dient de bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend te zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Verzoekers kunnen zich tot slot ook in dit kader niet verschuilen achter een algemene verwijzing naar corruptie. Het algemene betoog van verzoekers berust hoe dan ook niet op ernstige persoonlijke pogingen om nationale

bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te (trachten te) bekomen en zij maken niet aannemelijk alle redelijke van hen te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput.

Gelet op het voorgaande, overtuigen verzoekers niet dat zij in geval van een terugkeer naar Georgië, met betrekking tot de door hen gevreesde problemen geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om hen hulp en/of bescherming te bieden. Zij tonen aldus niet aan dat in hun geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zouden hebben en zij slagen er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zeggen te vrezen.

4.3. Betreffende de psychologische problemen van verzoeker waarnaar verzoekers in hun verklaringen (NPO D.K., p. 6 en NPO E.G., p. 6), in hun verzoekschrift en in hun antwoord op de vraag om inlichtingen met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet verwijzen, blijkt uit de neergelegde attesten niet dat verzoeker een buitengewone kwetsbaarheid vertoont in die zin dat van verzoeker redelijkerwijze niet kan worden verwacht dat hij een beroep doet op de Georgische overheid.

Verzoeker stelt dokters in Georgië, de voorschriften en de medicatie die ze hun patiënten geven niet te vertrouwen (NPO D. K., p. 6), doch hij kan met dit ongefundeerd standpunt niet overtuigen. Verzoekers maken niet aannemelijk dat de psychische problemen van verzoeker waarnaar zij verwijzen op zich vervolging zouden uitmaken, dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren of dat hem op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontczegd of opzettelijk worden geweigerd. Evenmin tonen verzoekers middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Voorts valt eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers voeren niet aan, noch kan blijken uit de elementen in het dossier, dat de Georgische autoriteiten hen op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding zullen ontczeggen. Uit de verklaringen van verzoekster blijkt overigens dat zij medicatie verkreeg die haar hielp (NPO E.G., p. 6). Uit niets blijkt dat verzoekers bij terugkeer om redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie niet opnieuw toegang zouden hebben tot of gebruik zouden kunnen maken van de gezondheidszorg in Georgië of dat er een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

4.4. Met betrekking tot ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van voormeld artikel zou kunnen onderbouwen.

5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen lijkt het dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het lijkt erop dat verzoekers evenmin aantonen dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar dat zij het niet eens zijn met deze in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vragen te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke

kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Deze wetsbepaling houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partijen te erkennen als vluchteling of hen de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. De verzoekende partij werden vooreerst opgeroepen om te verschijnen ter terechtzitting van 25 januari 2024. *In casu* werd aan de verzoekende partijen echter de verkeerde beschikking verstuurd. Noch door de verzoekende partijen noch door hun (toenmalig) raadsman werd hierover ter zitting in het kader van hun vraag tot horen enige opmerking gemaakt.

Vervolgens werden bij arrest met nummer 303 189 van 14 maart 2024 de debatten heropend en de partijen opgeroepen om te verschijnen op 18 april 2024, om 13 uur. Dit teneinde de partijen de mogelijkheid te geven gehoord te worden en eventueel opmerkingen te formuleren met betrekking tot de correcte beschikking die hen in voormeld arrest werd meegedeeld.

Hierna wordt vooreerst ingegaan op de opmerkingen geformuleerd ter terechtzitting van 18 april 2024 en vervolgens op de opmerkingen geformuleerd op de zitting van 25 januari 2024.

5. In het proces-verbaal van terechtzitting van 18 april 2024 staat het volgende vermeld:

"De kamervoorzitter (hierna: Kvz) nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

De Adv VzP' zet uiteen dat verzoekers respectievelijk in 1986 en 1989 in Georgië geboren zijn, doch daar hun ouders afkomstig waren uit een oorlogsgebied, Abchazië, hebben ze in Georgië een statuut gekregen. Ze hebben hiervan ook documenten. Ze hebben Abchazië verlaten en zijn samen met hun ouders gaan wonen in Tbilisi. In 2008 is verzoeker als vrijwilliger gaan vechten tegen Rusland. Hierbij raakte hij gewond en zijn psychologische problemen begonnen. Ze hebben geprobeerd om in hun land van oorsprong hulp te krijgen. Geurende een jaar heeft verzoeker psychologische begeleiding van een priester gekregen. Op 24 februari 2021 brak de oorlog tussen Rusland en Oekraïne uit, en toen kwamen hun psychologische problemen naar boven. Ze dachten aan alles wat ze als kind hebben meegemaakt. De Adv. VzP stelt dat ze als intern ontheemde personen actief hebben deelgenomen aan de verdediging van Georgië. Hierdoor dient verzoeker actief opgevolgd te worden door een psycholoog wat heden ook gebeurt. Volgens verzoekers heeft het CGVS te weinig informatie over de actuele situatie in het land van oorsprong. De landenrapporten zijn gedateerd tot januari 2023. De Adv VzP wijst ook op de invloed van Rusland op Georgië die toeneemt. Ook de macht van de oligarchen en georganiseerde misdaad dient aangepakt te worden. Er is geen scheiding der machten door corruptie ofwel worden personen benoemd tgv Russische invloed. Er is ook een psychologische oorlogsvoering bezig. Zie reportage van Rudi Vranckx. Bovendien probeert Rusland eenzijdig de grens te verleggen (zie stuk 8). Er zijn in Georgië 288.000 intern ontheemden of personen op de vlucht. Door de grens eenzijdig te verleggen proberen ze personen te arresteren die deze grens oversteken. Ze licht haar stuk 9 toe, die betrekking heeft op een wetsontwerp "over buitenlandse agenten" dat goedgekeurd werd. Door deze wet proberen de Georgische autoriteiten meer controle te krijgen over organisaties en tegenstanders van het regime de mond te snoeren. De Adv VzP stelt dat ze hiermee aantoont dat de informatie van de VwP niet actueel genoeg is.

In haar uitgebreide pleidooi vraagt zij de totaliteit te bekijken van de individuele elementen maar ook van de aangebrachte, algemene recente informatie. Ze vraagt het voordeel van de twijfel, daar de verzoekers mensen zijn met een blanco strafregister. Ze hebben steeds geprobeerd om te werken. Verzoekster werkt als huishoudhulp, maar verzoeker kan niet werken door zijn zware psychische problemen (zie ook stuk 2). De psycholoog volgt verzoeker sinds een jaar. Verzoeker heeft slaapstoornissen en beleeft flashbacks. In België wordt hij medisch opgevolgd door een multidisciplinair team voor zijn PTSD. In Georgië heeft hij een dokter gezien en werd hij begeleid door een priester, maar dit was niet afdoende. Ze vragen om met alle procedurestukken rekening te houden en hen ofwel de vluchtelingenstatus ofwel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Verzoeker stelt dat het voor hem moeilijk is om zijn gedachten over te brengen en te articuleren tgv van zijn medicatie. Hij wilt een menselijk leven hebben. Verzoekster geeft aan dat ze zonder stress wenst te leven en kinderen wilt opvoeden."

Ter terechtzitting wordt door de verzoekende partijen een stukkenbundel neergelegd. Zij benoemen de stukken in de bijgevoegde inventaris als volgt:

- “1. attest uithuiszetting cliënten ingevolge vonnis der burgerlijke rechtbank Tbilissi in 2006
2. uitgebreid rapport van psychiater dr C.-R. mbt kwetsbare toestand van K. D.
dd. 12.4.2024
3. attesten van schoolgaandheid der kinderen en cliënte in België en contract voor onbepaalde duur voor cliënte als huishoudhulp
4. “ ‘Pro-Europees Georgië’ lijkt richting Rusland te bewegen met nieuwe wet, dd. 8.3.2023
(<https://nos.nl/nieuwsuur/artikel/2466730>)
5. “ Georgië : parlement beoordeelt politieke onrust in het land.”
(<https://www.europarl.europa.eu/news/nlagenda/briefing/2023-03-13Z7>)
6. “ Reportage Grens Georgië : Zuid Ossetië, waar Rusland stukje bij beetje grondgebied inneemt
(De Standaard, 12.3.2024, Eva Cukier)
7. “ Reportage Grens Georgië : “Georgië weet wat het betekent om Rusland als buurman te hebben.” (De Standaard, 12.2.2024, Eva Cukier)
8. “ Hoe Rusland steeds meer stukjes Georgië inpalmt door grens te verleggen : “Heb politie nodig om mijn oma te bezoeken” uit reportage Rudi Vranckx voor VRT news dd. 13.3.2024
(<https://www.vrt.be/vrmews/nl/2024/03/13>)
9. “Tienduizenden betogers op straat en vechtpartij in parlement : 3Russische wet” beroert gemoederen in Georgië.” (<https://www.vrt.be/vrtnews/nl/2024/04/17>)”.

5.1. Ter terechtzitting zetten de verzoekende partijen hun afkomst en levensloop uiteen, en ze spitsen hun betoog toe op de psychologische problemen die verzoeker ontwikkelde nadat hij in 2008 als vrijwilliger vocht tegen Rusland. Toen de oorlog tussen Rusland en Oekraïne uitbrak in februari 2021 kwamen de psychologische problemen naar boven, zo stellen zij.

In voormelde beschikking werd reeds vastgesteld dat uit de neergelegde attesten niet blijkt dat verzoeker een buitengewone kwetsbaarheid vertoont in die zin dat van hem niet redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij een beroep doet op de Georgische overheid. Dit blijkt evenmin uit het betoog ter terechtzitting, noch uit het stuk 2 door de verzoekende partijen neergelegd ter terechtzitting.

De verzoekende partijen maken ook thans niet aannemelijk dat de psychische problemen waarnaar zij verwijzen op zich vervolging zouden uitmaken, dat zij op basis hiervan vervolging zouden riskeren of dat hen op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd. Voorts wordt benadrukt dat een mogelijk gebrek aan adequate behandeling geen verband houdt met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden, alsook dat het mogelijk gebrek aan adequate behandeling in Georgië, gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet, geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van deze wet inzake subsidiaire bescherming.

De beschrijving in voormeld stuk 2 doet hieraan geen afbreuk. De verzoekende partijen werpen hier voorts ook geen ander licht op door ter terechtzitting te benadrukken dat verzoeker actief dient opgevolgd te worden door een psycholoog wat heden ook gebeurt, uiteen te zetten dat hij slaapstoornissen heeft en flashbacks beleeft, dat hij niet kan werken door zijn zware psychische problemen of te herhalen dat hij in België medisch wordt opgevolgd door een multidisciplinair team voor zijn PTSD. Dit is evenmin het geval waar zij ter terechtzitting aangeven dat zij geprobeerd hebben om in hun land van oorsprong hulp te krijgen en waar zij stellen dat verzoeker in Georgië een dokter heeft gezien en werd begeleid door een priester, maar dit niet afdoende was. Zoals in voormelde beschikking aangestipt, blijkt uit de verklaringen van verzoekster overigens dat zij medicatie verkreeg die haar hielp. Ook thans blijkt niet dat de verzoekende partijen bij terugkeer om redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie niet opnieuw toegang zouden hebben tot of gebruik zouden kunnen maken van de gezondheidszorg in Georgië of dat er een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partijen maken niet aannemelijk dat de Georgische autoriteiten hen op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding zullen ontzeggen. In zoverre aangenomen kan worden dat er een kwaliteitsverschil mogelijk is tussen de gezondheidszorg in België en Georgië, waarop in het betoog en ook in het stuk 2 lijkt te worden aangestuurd, houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker voegt ter terechtzitting nog toe dat het voor hem moeilijk is om zijn gedachten over te brengen en te articuleren ten gevolge van zijn medicatie. In de mate dat hij hiermee doelt op de invloed op de door hem afgelegde verklaringen, kan vooreerst worden aangestipt dat in de vragenlijst “*bijzondere procedure noden*” in hoofde van verzoeker van 25 mei 2022 (administratief dossier, deel 7) hij op de vraag “*Zijn er volgens u bepaalde elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken?*” aangaf dat dit niet het geval was. Hoe dan ook blijkt uit de opgetekende verklaringen bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna het Commissariaat-generaal) dat het gehoor op een normale wijze heeft plaatsgevonden. Ook blijkt dat verzoeker over voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om zijn vluchtrelaas op een zelfstandige en

functionele manier uiteen te zetten. Niets wijst erop dat de gezondheidstoestand van verzoeker tijdens het gehoor dermate verstoord was dat dit een serene en objectieve behandeling van zijn dossier onmogelijk heeft gemaakt of dat hij nood had aan specifieke steunmaatregelen. In het bijgebrachte psychiatrisch rapport (stuk 2) worden concentratiestoornissen en geheugenproblemen aangehaald, doch ook hieruit blijkt niet *in concreto* dat, waar of op welke wijze de vermelde problematiek van invloed zou zijn geweest op zijn verklaringen, laat staan dat verzoeker zou aantonen dat, waar of op welke manier deze een invloed zouden hebben gehad op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de gronden van voormelde beschikking. Verzoeker laat na verdere en concrete duiding te verstrekken en beperkt zich ertoe slechts op algemene wijze te stellen dat het voor hem moeilijk is om zijn gedachten over te brengen en te articuleren ten gevolge van zijn medicatie, hetgeen hiertoe niet volstaat. Ook toont verzoeker ter terechtzitting niet aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan.

5.2. De verzoekende partijen betogen ter terechtzitting verder dat het Commissariaat-generaal te weinig informatie heeft over de actuele situatie in het land van herkomst. Zij wijzen op de toename van de invloed van Rusland op Georgië en sommen elementen op waarmee naar hun mening rekening dient te worden gehouden. Zij verwijzen hierbij onder meer naar de door hen bijgebrachte stukken 8 en 9. Verzoeker stelt tot slot dat hij een menselijk leven wil hebben en verzoekster geeft aan dat ze zonder stress wenst te leven en de kinderen wilt opvoeden.

De loutere verwijzing van de verzoekende partijen naar de algemene situatie in Georgië, noch het formuleren van algemene verzuchtingen en wensen, volstaan om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst, *in casu* Georgië, werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hen in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. De verzoekende partijen dienen hun vrees *in concreto* aan te tonen en slagen hierin met hun louter algemeen betoog niet. Zij komen immers niet verder dan een algemene verwijzing naar de huidige algemene situatie in Georgië zonder deze te betrekken op hun persoon.

De algemene informatie opgenomen in het stukkenbundel dat werd neergelegd ter terechtzitting doet niet anders denken. De verzoekende partijen maken niet aannemelijk, noch blijkt uit het geheel van de voorliggende landeninformatie dat de loutere verwijzing hiernaar zou (kunnen) volstaan om in hun hoofde te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Georgië. In de mate dat zij hekelen dat indien zich bij terugkeer zwaarwichtige problemen zouden voordoen, zij beroep kunnen doen op de nationale beschermingsmogelijkheden, blijkt uit de door hen overgemaakte stukken niet dat er in Georgië sprake is van een systematisch falen of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. Noch het betoog ter terechtzitting, noch de stukken 8 en 9 waar de verzoekende partijen ter terechtzitting naar verwijzen of de overige door hen bijgebrachte stukken zijn dan ook van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals beschreven in voormelde beschikking niet langer correct of redelijk zou zijn. Bescherming die de nationale overheid biedt, moet doeltreffend zijn, maar niet absoluut. Zoals eveneens geduid in voormelde beschikking, komt het bijgevolg aan de verzoekende partijen zelf toe om in hun individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich tot de Georgische overheden wenden om bescherming te vragen. De verzoekende partijen beperken zich slechts tot een algemeen betoog waarin algemene verzuchtingen worden geuit en blijven hier dan ook in gebreke.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*. Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43). De landeninformatie die bijgebracht laat wijst geenszins uit dat er heden sprake is van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld in Georgië. Er zijn er geen concrete aanwijzingen dat hun vrees voor een mogelijke Russische inval in Georgië reëel is.

5.3. Betreffende het door de verzoekende partijen als stuk 1 bijgebrachte *“attest uithuiszetting cliënten ingevolge vonnis der burgerlijke rechtbank Tbilissi in 2006”* werd in voormelde beschikking reeds geduid dat hieruit niet blijkt dat de verzoekende partijen onrechtvaardig behandeld werden of dat de wettelijke

voorschriften niet gevolgd werden, en dat dit evenmin voortvloeit uit hun verklaringen waarin verzoeker louter verwijst naar een onwettigheid die niet wordt gestaafd.

5.4. In het licht van voormeld betoog ter terechtzitting kan voorts nog worden aangestipt dat een verzoek om internationale bescherming, zoals in deze procedure voorligt, als opzet heeft internationale bescherming te verlenen aan personen die in hun land van herkomst een vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin koesteren of er een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Door ter terechtzitting aan te halen dat ze steeds hebben geprobeerd om te werken en “*attesten van schoolgaandheid der kinderen en cliënte in België en contract voor onbepaalde duur voor cliënte als huishoudhulp*” neer te leggen, slagen de verzoekende partijen er niet in een nood aan internationale bescherming in hun hoofde aan te tonen. Ook het hebben van een *blanco* strafregister, wat overigens van eenieder kan worden verwacht, is hiertoe onvoldoende, noch kan op basis hiervan het voordeel van de twijfel worden toegekend zoals gevraagd ter terechtzitting. Het leven, de situatie en de integratie van de verzoekende partijen en hun kinderen in België houden op zich geen verband met een vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in hun land van herkomst, minstens tonen zij dit niet *in concreto* aan.

5.5. De verzoekende partijen vragen in hun uitgebreid pleidooi ter terechtzitting tot slot de totaliteit te bekijken van de individuele elementen maar ook van de aangebrachte, algemene recente informatie. Zij vragen om met alle proceduristukken rekening te houden en hen ofwel de vluchtelingenstatus ofwel de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Bij de beoordeling van de verzoeken om internationale bescherming van de verzoekende partijen werd in voormelde beschikking het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van de verzoekende partijen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang alsook in het licht van de algemene situatie in Georgië. Gelet op voormelde vaststellingen en bevindingen waarbij hun betoog ter terechtzitting en neergelegde stukkenbundel in rekening werd genomen, slagen de verzoekende partijen er echter niet in anders te doen denken. Zij brengen, gelet op het voorgaande, geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissingen en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. In het proces-verbaal van terechtzitting van 25 januari 2024 staat het volgende vermeld:

“Tolk 588 legt de eed af en tolkt Georgisch

De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP’n verwijzen naar het pleidooi in de zaak met rolnr. 7. Ook in deze leggen ze een aanvullende nota neer met de stukken neergelegd in het kader van hun art. 9ter-aanvraag voor verzoeker. Verzoeker stelt dat hij pillen moet nemen voor zijn psychische toestand en kan zich hierdoor moeilijk uitdrukken, voelt zich vluchteling in eigen land en stelt dat hij zich overal vluchteling zal voelen.”

Betreffende de zaak met volgnummer 7 waarnaar wordt verwezen, zijnde de zaak met rolnummer 285 150, staat in het proces-verbaal van terechtzitting van 25 januari 2024 te lezen:

“Tolk 588 legt de eed af en tolkt Georgisch

De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP’n verwijzen naar hun verzoekschrift en hun aanvullende nota. Bovendien hebben ze een aanvraag art. 9ter ingediend voor verzoeker, waarvan ze een kopie neerleggen via een aanvullende nota.”

6.1. Ter terechtzitting leggen de verzoekende partijen overeenkomstig artikel 39/76 van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij zij stukken hebben gevoegd die zij in voormelde nota benoemen als volgt:

“stukken van verzoek 9ter”.

6.2. In het licht van voormeld betoog ter terechtzitting en de ter terechtzitting neerlegde aanvullende nota met “*stukken van verzoek 9ter*”, kan opnieuw worden geduimd dat de verzoekende partijen niet aannemelijk maken dat de aangehaalde psychische problemen van verzoeker op zich vervolging zouden uitmaken, dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren of dat hem op intentionele en gerichte wijze medische zorg zou worden ontzegd of opzettelijk worden geweigerd. Evenmin tonen de verzoekende partijen middels enig begin van bewijs aan dat een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder wordt ook hier opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Uit de neergelegde stukken blijkt ook niet dat verzoeker een buitengewone kwetsbaarheid vertoont in die zin dat van verzoeker redelijkerwijze niet kan worden verwacht dat hij een beroep doet op de Georgische overheid.

De ter terechtzitting neergelegde aanvullende nota met “*stukken van verzoek 9ter*”, werpt geen ander licht op de vaststelling dat uit niets blijkt dat bij terugkeer om redenen voorzien in de Vluchtelingenconventie niet opnieuw toegang zou worden verkregen tot of gebruik zou kunnen worden gemaakt van de gezondheidszorg in Georgië. Een aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet staat geheel los van voorliggende beroepsprocedure in het kader van het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partijen. Voormelde aanvraag met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en een verzoek om internationale bescherming betreffen twee verschillende procedures met geheel andere en uiteenlopende doeleinden en voorwaarden. Een verzoek om internationale bescherming heeft immers als opzet internationale bescherming te verlenen aan personen die beweren in het land van herkomst een vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin te koesteren of er een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het is aan de verzoekende partijen om dergelijke vrees of risico op ernstige schade *in concreto* aan te tonen.

Hoger werd vastgesteld en omstandig gemotiveerd om welke redenen zij hier niet in slagen. Met hun betoog ter terechtzitting werpen zij hier geen ander licht op. Waar verzoeker stelt dat hij zich vluchteling voelt in eigen land, herhaalt hij in wezen een element waarover in voormelde beschikking standpunt werd ingenomen en kan hij dit also niet wijzigen. De algemene en vaag geformuleerde toevoeging of verzuchting dat hij zich overal vluchteling zal voelen, werpt hier geen ander licht op. In de mate dat de verzoekende partijen nog verwijzen naar hun verzoekschrift, voeren zij geen concrete dienstige elementen aan die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds werd aangegeven.

Verzoeker stelt ter terechtzitting voorts dat hij pillen moet nemen voor zijn psychische toestand en hij zich hierdoor moeilijk kan uitdrukken. In de mate dat verzoeker meent dat dit invloed had op zijn verklaringen, kan ook hier worden aangestipt dat uit het administratief dossier evenwel blijkt dat alle persoonlijke onderhoudsop normale wijze hebben plaatsgevonden. Na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud kan worden vastgesteld dat verzoeker de vragen begreep en coherente en gedetailleerde verklaringen kon afleggen. Ook hier kan worden opgemerkt dat verzoeker van deze problemen geen melding heeft gemaakt in de vragenlijst “*bijzondere procedurele noden*” die werd ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken op 25 mei 2022 (administratief dossier, deel 7). Uit de bij zijn aanvullende nota gevoegde stukken blijkt overigens evenmin dat zijn problematiek hem dermate zou belemmeren in het afleggen van volwaardige en coherente verklaringen. Hieruit komt niet naar voren dat de gezondheidstoestand of de medicatie van verzoeker van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker zet daarenboven noch ter terechtzitting, noch in zijn aanvullende nota *in concreto* uiteen op welke wijze dit het geval zou zijn geweest. Verzoeker laat ook hier na verdere en concrete duiding te verstrekken en beperkt zich ertoe slechts op algemene wijze te stellen dat hij pillen moet nemen voor zijn psychische toestand en hij zich hierdoor moeilijk kan uitdrukken. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze de vermelde problematiek van invloed zou zijn geweest op zijn verklaringen, laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of op welke manier deze een invloed zou hebben gehad op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming. Ook toont verzoeker op deze terechtzitting, noch in zijn aanvullende nota aan dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan.

7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen worden de verzoekende partijen niet erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Evenmin tonen zij aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht mei tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS